

ΑΙΑΞ Ο ΛΟΚΡΟΣ

Τρίμηνη έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και Απανταχού Μαρτιναίων - Βουμελιταίων Φθιώτιδας
(και τα προερχόμενα απ' αυτό χωριά Λάρυμνα, Λούτσι, Πύργος)
Γραφεία: Σίνα & Δαφνομήλη 1Α, Αθήνα Τ.Κ. 10680

“ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ ΔΙΝΩ, ΓΙΑ Τ' ΟΜΟΡΦΟ ΜΑΡΙΝΟ”

Έτος 13ο • Αρ. φύλλου 53 • Απρίλιος Μάιος Ιούνιος 2018 • Τιμή 0,01€ • web: www.martino.gr • e-mail: aias@martino.gr

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΩΝ

**ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΠΙΤΗ ΜΑΣ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΝΙΚΟΥ Ι. ΣΤΕΦΑΝΟΥ**

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ
ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

«Το βιβλίο αυτό μας ξεναγεί στα εύφορα πεδία της γνώσης και μας πληροφορεί για το: Πώς τα σωματίδια ενέργειας-ύλης που συγκροτούν κάθε μορφή της ύπαρξης εξελίχθηκαν στη ζωντανή μορφή, το κύτταρο με απόληξη την οικογένεια των θηλαστικών, μέλος της οποίας είναι ο άνθρωπος. Πώς το θηλαστικό, ο ενστικτώδης νους του ζώου, εξελικτικά έγινε «εγώ» στον πολιτισμένο άνθρωπο με την ανακάλυψη της λέξης - σκέψης και πώς ο άνθρωπος ενώ από την φύση του είναι ελεύθερος γίνεται

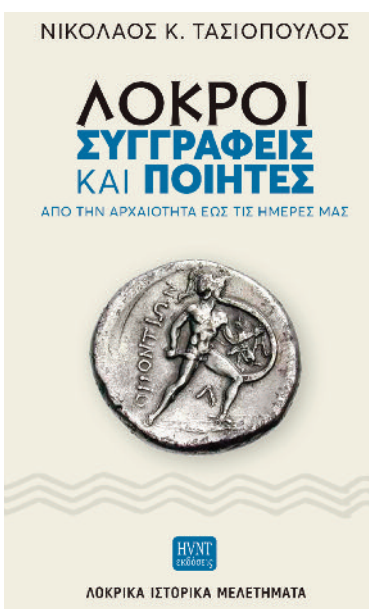
δέσμιος της βίας και της βαρβαρότητας.

Η δράση από επιθυμία είναι αντίδραση της μνήμης, δεν είναι αυθόρμητη, ελεύθερη, αληθινή αλλά μη πραγματική, ψεύτικη. Έτσι ανακυκλώνονται μέσα από την μνήμη η εγωκεντρική δράση, η διαίρεση, η σύγκρουση, η βία και ο πόλεμος χωρίς τέλος.

Με την έννοια αυτή το βιβλίο αποτελεί πρόκληση για τις καθιερωμένες αξίες, αρχές, ιδεολογίες, ιδέες,πίστεις, συστήματα που γιγαντώνουν, ως συνιστώσες της εγωκεντρικής δράσης, την διαίρεση, το χάσμα ανάμεσα στους ανθρώπους. Γιατί όλα αυτά αποτελούν το ψεύτικο πεδίο δράσης που το ζουν για αληθινό με αποτέλεσμα να ακμάζουν η βία, το αίμα και τα δάκρυα».

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΠΑΡΤΖΟΥΛΙΑΝΟΥ ΤΗΛ.210-3835421

**Κυκλοφόρησε το βιβλίο-εργογραφία με τίτλο
«Λοκροί συγγραφείς και Ποιητές από την αρχαιότητα
έως τις ημέρες μας» του συγγραφέα
Νικολάου Κ. Τασιοπούλου, Αντιστρατήγου ε.α. ΕΛ.ΑΣ.**

Πρόκειται για μια ιστορική και πολιτιστική έρευνα, διετούς διάρκειας, η οποία έγινε για πρώτη φορά στην Ελληνική Γραμματεία και στην οποία καταγράφονται όλοι οι Λοκροί συγγραφείς και ποιητές από τους μυθικούς χρόνους έως και τις ημέρες μας. Έχουν καταχωρηθεί 372 συγγραφείς και ποιητές. Εκτός από τα βιογραφικά τους στοιχεία δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στο επιστημονικό και συγγραφικό έργο τους.

Το βιβλίο είναι χαρτόδετο και ραφτό και αποτελείται από 534 σελίδες. Πρόκειται για μια επιμελημένη έκδοση. Τιμάται είκοσι ευρώ. Διατίθεται από τις Εκδόσεις ΗΥΝΤ, τηλέφωνο 210 2921901 και 6932290265, e-mail: tasop@otenet.gr.

ΛΑΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

**ΚΑΤΙ ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΚΑΛΑ ΜΕ ΤΟ ΩΡΑΡΙΟ
ΤΗΣ ΛΑΙΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΤΟΥ ΜΑΡΙΝΟΥ
Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΥΤΕ ΕΙΝΑΙ
ΑΝΕΚΤΗ, ΟΥΤΕ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΤΕΙ**

Η εικόνα της λαϊκής αγοράς στις 8 το πρωί

Η εικόνα της λαϊκής αγοράς μια ώρα μετά, στις 9 το πρωί

Το ωράριο λειτουργίας των λαϊκών αγορών καθορίζεται με αποφάσεις των οικείων Δημοτικών Συμβουλίων [Νόμος 4264/φεκ.α118/15-5-2014]

**ΔΗΜΟΣ ΛΟΚΡΩΝ
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΛΑΙΚΩΝ ΑΓΟΡΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΛΟΚΡΩΝ
ΑΠΟΦΑΣΗ 2/21/2018**

Ωράριο λειτουργίας

Οι Λαϊκές αγορές του Δήμου Λοκρών θα λειτουργούν από Δευτέρα έως Σάββατο, εκτός των επίσημων εθνικών ή τοπικών αργιών.

Στις περιπτώσεις που η μέρα λειτουργίας της λαϊκής αγοράς συμπίπτει με αργία (επίσημη ή τοπική), η λειτουργία της επι-

Συνέχεια στη σελίδα 4

AgroPest Services - Παναγιώτης Πέτπας

Γεωπόνος-Εδαφολόγος Γ.Π.Α.
MSc in Energy Heriot-Watt University

Υπηρεσίες Απολύμανσης, Απεντόμωσης - Μυοκτονίας, Καθαρισμός στρωμάτων από ακάρεα
Κηπουρικές εργασίες

Χίου 24, Χολαργός
Τηλ.: 6948881610

ΧΡΗΣΤΟΣ Σ. ΜΠΩΚΟΣ

ΓΕΩΠΟΝΟΣ Γ.Π.Α. M.Sc.
ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ

ΜΑΡΚΟΡΑ 8 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 693 2494833
210 2028002

ΜΑΡΙΝΟ ΦΘ/ΔΟΣ
ΤΗΛ. 22330 61233

Δρ Ιωάννης Κ. Τζαβές

Ενδοκρινολόγος - Διαβητολόγος
Μέλος Αμερικανικής Ενδοκρινολογικής Εταιρείας

Παθήσεις θυρεοειδή, επανερφιδίων, υπόφυσης, Διαβήτης, Οστεοπόρωση
Ανδρολογία, Αναπαραγωγή & Κύηση, Παιδό-Ενδοκρινολογία

Λεωφόρος Ηρακλείου 330, Ν. Ιωνία, Αθήνα
Τηλ.: 210 277 3394 - Κιν.: 697 8903 895 - Email: tzaves@gmail.com

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΡΤΙΝΑΙΩΝ
“ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ”
ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΝΟ.116

Σήμερα Τρίτη, 05 Ιουνίου 2018 και ώρα 21:00 στα γραφεία του Συλλόγου και με παρόντα όλα τα μέλη του Δ.Σ. συνήλθε εκτάκτως το Δ.Σ. με θέμα την θλιβερή είδηση του θανάτου της **Αθανασίας Καβάλλα - Πατσιόγιαννη**. Ο Πρόεδρος του Συλλόγου έλαβε τον λόγο και αναφερόμενος στην προσωπικότητα της εκλιπούσης είπε: “Εφυγε από κοντά μας η Σίσσυ Καβάλλα-Πατσιόγιαννη μια αξιόλογη και πολύ δραστήρια γυναίκα. Ίδρυσε τον Επιμορφωτικό και Εκπολιτιστικό Σύλλογο Γυναικών Μαρτίνου "Η Μέλισσα" τον οποίο υπηρέτησε για 20 ολόκληρα χρόνια. Επίσης ήταν και Πρόεδρος του Παραρτήματος Λοκρίδας με έδρα το Μαρτίνο της Ελληνικής Αντικαρκινικής Εταιρείας από το 2005. Εισηγούμαι ως ύστατο φόρο τιμής ψήφισμα του Συλλόγου όπου:
-Να εκφραστούν τα Θερμά Συλλυπητήρια προς την οικογένεια της Εκλιπούσης.
-Να παραστεί Εκπρόσωπος του Συλλόγου κατά την εκφορά της νεκρού.
-Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα στην εφημερίδα ‘ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ’.”
Το Δ.Σ του Συλλόγου συμφώνησε ομόφωνα με την εισήγηση του Προέδρου και μη υπάρχοντος άλλου θέματος η συνεδρίαση λύθηκε .

ΤΟ Δ.Σ.

Για τη Γκόλφω

Γκόλφω Δήμου

Τελικά δεν είναι να προγραμματίζει, να σχεδιάζει κανείς, αφού φαίνεται ότι άλλος μας κουμαντάρει, ότι άλλος διαφεντεύει τις ζωές μας όπως και να τον λένε, πέρα από χώρες, χρώματα, θρησκείες και ιδεολογίες.
Αρχές δεκαετίας του '60 δυόμισι χρόνια στο νοσοκομείο Σωτηρία χτυπημένη από ασθένεια στους πνεύμονες που θέριζε τότε... Πόνος, αγωνία, αβεβαιότητα, δύσκολη μετακίνηση... Εποχές δύσκολες για τα νοικοκυριά, μα και για τη χώρα ολόκληρη.
Όλοι τόλεγαν τότε, «Αίντε πάει η Γκόλφω, σίγουρα δεν θα αντέξει τόση ταιλαιπωρία...».
Μόνη υπέγραψες για να μπεις στο χειρουργείο, αφού ξεκαθάρισες στο γιατρό ότι «χωρίς χειρουργείο, για να πεταχτεί το σάπιο κομμάτι απ'τα πλεμόνια, δεν γυρίζω σπίτ'...».
Όμως, γύρισες με μισερό το ένα πνευμόνι και με μια λοξή τομή που την έδειχνες, όπου φαίνονταν τα ράμματα του χειρουργείου, από τη μια άκρη της πλάτης ως την άλλη. Γύρισες και συνέχισες με τις δυσκολίες να είναι οι ίδιες, αφού πανάθεμά τες δεν έλεγαν να αλλάξουν.
Ύστερα, ήρθε και εκείνο το όνειρο που έλεγε ότι, σε ηλικία 63 χρονών «θα ταξίδευες, θα έφευγες». Αλλά πάει και αυτή η «κακή» χρονιά που τελικά δεν ήταν όπως φάνηκε στην πορεία και τόσο κακή.
Δίσεκτα χρόνια και δύσκολα τα έφερνε κανείς βόλτα..
Με όλα αυτά, φτάσαμε κοντά στον αιώνα!!!
Τι να πούμε. Απλά είμαστε μικροί τόσο που δεν νοι-

Συνέχεια στη σελίδα 8

ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ

Τρίμηνη έκδοση

Ιδιοκτησία:
Σύλλογος των εν Αθήναις και Απανταχού Μαρτιναίων
“ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ”
Σίνα και Δαφνομήλη 1Α
Αθήνα 10680
Α.Φ.Μ. 9998-2875
Δ.Ο.Υ. Ι' Αθηνών
web site: www.martino.gr
e-mail: aias@martino.gr

Εκδότης:
Ο Πρόεδρος του Συλλόγου:
Αριστείδης Κ. Κούρος
Δρυάδων 40, Γαλάτσι 11146
Τηλ.: 6945818191

Διευθυντής
Θωμάς Γ. Καραμέρης
Ι. Δροσποπούλου 237, Αθήνα
Τηλ.: 6976006224
Συντάσσεται με τη βοήθεια των μελών του Δ.Σ.

Επιμέλεια έκδοσης:
Τσουλουχάς Γιώργος
Μικράς Ασίας 8, Ξάνθη Τ.Κ. 67100
Τηλ.: 6932146695
e-mail: tsoulouhas@gmail.com
www.justweb.gr

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις του υπογράφοντα.
Κείμενα - επιστολές υβριστικού περιεχομένου δε δημοσιεύονται.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ 2017				
A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ		ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΗΜ/ΝΙΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ
1	Τράκου	Άκο	Γεώργιος	03/05/2017
2	Μπώκου	Άκο	Χρήστος	15/05/2017
3	Τσαμάτης	Άκο	Δημήτριος	07/07/2017
4	Κασουμάκη	Άκο	Γεώργιος	21/07/2017
5	Σταματάκη	Άκο	Ηλίας	30/07/2017
6	Σταματάκης	Άκο	Ηλίας	30/07/2017
7	Καραδήμος	Άκο	Παναγιώτης	08/08/2017
8	Πυρολάκης	Άκο	Χρηστάκης	12/09/2017
9	Ρούσσου	Άκο	Βασίλειος	24/11/2017
10	Γκιώνη	Άκο	Βασίλειος	31/12/2017

ΘΑΝΑΤΟΙ 2017			
A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΗΜ/ΝΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ
1	Καραμέρη Αργυρώ	Δημήτριος	05/01/2017
2	Ψωρομήτα Στυλιανή	Στέφανος	08/01/2017
3	Τζαβέ Λεμονιά	Ιωάννης	11/01/2017
4	Φλούδα Τριανταφυλλιά	Αθανάσιος	16/01/2017
5	Πύλλιας Αργύριος	Σπύρος	23/01/2017
6	Μάντζας Αθανάσιος	Ιωάννης	01/02/2017
7	Δουδούμη Παγώνα	Δημήτριος	20/02/2017
8	Παπακωνσταντίνου Παναγιώτης	Κωνσταντίνος	25/03/2017
9	Καράλη Βασιλική	Αργύριος	10/04/2017
10	Μύθης Αθανάσιος	Κων/νος	17/04/2017
11	Δάρα Ουρανία	Χρήστος	22/04/2017
12	Μύθης Δημήτριος	Μιχαήλ	26/04/2017
13	Μύθη Καλομοίρα	Θεόδωρος	12/05/2017
14	Γκιώνης Μιχαήλ	Παναγιώτης	25/05/2017
15	Δουδούμη Ελένη	Λεωνίδας	04/06/2017
16	Μπρεκουλάκη Ασήμω	Γεώργιος	08/06/2017
17	Μάστορα Ιωάννα	Σπύρος	27/06/2017
18	Λυβέρας Άγγελος	Δήμος	29/06/2017
19	Παπακωνσταντίνου Ντόμινα	Ιωάννης	22/07/2017
20	Πύλια Αρετή	Ιωάννης	07/08/2017
21	Λέκκα Αφροδίτη	Αθανάσιος	13/08/2017
22	Κάζα Γεωργία	Κων/νος	15/08/2017
23	Μπρεκουλάκης Γεώργιος	Νικόλαος	27/08/2017
24	Τούμπη Τριανταφυλλιά	Δημήτριος	28/08/2017
25	Παναγιώτου Αγγελική	Γεώργιος	21/11/2017
26	Δάρρα Ελένη	Επαμεινώνδας	24/11/2017
27	Μπώκου Μαρία	Αργύριος	12/12/2017
28	Πύλλια Ευτυχία	Κων/νος	20/12/2017

ΓΑΜΟΙ 2017			
A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΗΜ/ΝΙΑ ΤΕΛΕΣΗΣ ΓΑΜΟΥ
1	Καράλης Σεραφείμ Παΐσιου Κυριακή	Θεόδωρος Μιχαήλ	12-01-2017
2	Φλούδας Γεώργιος Μιτρέσκα Γκάνα	Ιωάννης Λεωνίδας	14-06-2017
3	Γκριτζάπης Κωνσταντίνος Δουδούμη Μαρία	Σπύρος Λεωνίδας	10-10-2017

ΔΩΡΕΕΣ	
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2018	
Χρήστος Αναστ. Μπώκος	50€
Δημήτριος Καβάλλας	20€
Φιλίτσα Μάστορα	20€
Μιχαήλ Σπύρου	20€
Αθανάσιος Κερφύλιας	20€
Κων/νος Δαλάκας	20€
Μάρκος Ρούσσης	20€
Γεώργιος Νικ.Κωτσαλάς	20€
Αγγελική Λουκ. Κούρου	20€
Αθανάσιος Χατζηιωαννίδης	10€
Κώστας Γαρδικιώτης	10€
Γεώργιος Παν. Κάζας	10€
Αθανάσιος Αλ. Δάρρας	10€
Σταμάτης Αθ. Δάρρας	10€

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ευχαριστούμε τους αναγνώστες που έστειλαν τη συνδρομή τους για το 2017. Παρακαλούμε όσους δεν την έχουν στείλει να τη στείλουν μαζί με τη συνδρομή του 2018 για να συνεχιστεί απρόσκοπτα η λειτουργία του Συλλόγου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ 2018: 10€
ΛΟΓ/ΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ: ALPHABANK 298002320000670
IBAN: GR6001402980298002320000670
BIC: CRBAGRAA, ή στα μέλη του Δ.Σ του Συλλόγου.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΩΣ ΕΓΩ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΛΟΓΟΣ

Όλη η χώρα, από την μία άκρη στην άλλη, τυλίχτηκε στις φλόγες. Οι πύρινες γλώσσες κατέτρωγαν με λαιμαργία τα σωθικά του δάσους. Άνθρωποι, ζώα, φυτά, ανάμεσα στις φλόγες. Έγιναν αποκαΐδια και στάχτη. Καιγόμαστε, δεν μας βλέπετε; Κραυγές απόγνωσης, αλλοφροσύνης, τρόμου, εξέπεμπαν οι καιγόμενοι, χωρίς να βρίσκουν ανταπόκριση. Την ώρα που κυριαρχεί ο τρόμος στις καιγόμενες περιοχές, νέες εστίες πυρκαγιάς, με την βοήθεια του ανέμου, κατακαίουν τα πάντα στο διάβα τους.

Όλη η ανθρωπότητα παρακολουθεί άφωνη, από την τηλεόραση, το δράμα των ανθρώπων που τυλίγονται στις φλόγες μαζί με τα υπάρχοντά τους.

Δεν επρόκειτο για θεομηνία, αλλά για προμελετημένο έγκλημα κατά της φύσης, της ζωής, του ανθρώπου.

Πώς είναι δυνατόν άνθρωποι να σχεδίασαν και να εκτέλεσαν την βιβλική καταστροφή που συντελέστηκε ενάντια στη φύση;

Πώς είναι δυνατόν άνθρωποι χωρίς καμία αφορμή, χωρίς καμία αιτία, να κατακαίουν ανθρώπους, ζώα, φυτά, δάση;

Είναι ο άνθρωπος αιμοβόρο τέρας που όμοιό του δεν εγέννησε η φύση;

Τι έκανα; Γιατί με έκαψαν; Είναι η κραυγή πόνου, απόγνωσης, απελπισίας, που βιώνει ο άνθρωπος που του κάψανε την γυναίκα του, τα παιδιά του και όλο του το βιος.

Μπορούν να επουλωθούν οι πληγές που έζησε από τον πύρινο εφιάλτη, που θα τον συνοδεύουν σε όλη του την ζωή; Υπάρχει απάντηση στην κραυγή του τρόμου και του πόνου;

Ο δαυλός της παραφροσύνης εκμεταλλεύθηκε τον άνεμο που έπνεε σφοδρός τις μέρες αυτές και, από δύναμη δημιουρ-

γίας, τον έκανε όργανο ολέθρου και συμφοράς.

Ο παραλογισμός της σκέψης στην πιο ακραία του μορφή.

Η πραγματικότητα είναι η δράση του φυσικού νόμου. Οι μορφές της ύπαρξης, ως φυσικές οντότητες, ουρανός, σωματίδια, αστέρια, φυτά, ζώα, άνθρωποι είναι ο νόμος σε δράση. Ο φυσικός νόμος, η πραγματικότητα, δρα ελεύθερα, δημιουργικά ως τάξη. Όταν υπάρχει τάξη δρα η λογική. Δηλαδή η πραγματικότητα είναι λογική.

Η σκέψη γεννήθηκε από την πραγματικότητα ως άρνηση αυτής. Είναι η εικόνα της πραγματικότητας με όνομα. Είναι η λέξη. Η λέξη είναι το σύμβολο δεν είναι το πράγμα. Είναι ανακάλυψη της νόησης δεν είναι όμως η ίδια νόη-ση, φυσικό γεγονός. Είναι συνέχεια της νόησης αλλά και ασυνέχεια αυτής αφού είναι σύμβολο. Υπάρχει αντίφαση, διαίρεση.

Η διαίρεση όμως συμβαίνει στα όρια του νόμου για την εξυπηρέτηση πραγματικών αναγκών. Θεωρείται «φυσιολογική». Όταν όμως η λέξη γίνεται επιθυμία δρουν τα αντίθετα, η βία, το παράλογο.

Η σκέψη ως λέξη, ως εργαλείο, ως τεχνικό μέσο, εκφράζει την λογική. Η ίδια η σκέψη δεν είναι λογική. Το «πέντε και πέντε κάνει δέκα», δεν είναι σκέψη, είναι η τάξη της λογικής, είναι πραγματικότητα. Η λογική είναι δράση της παρατήρησης, που εκφράζεται ως σκέψη. Η παρατήρηση είναι πραγματικότητα, επικοινωνία, είναι δράση του νόμου. Ο νόμος δρα αυθόρμητα, δημιουργικά ως νοημοσύνη. Η νοημοσύνη είναι παρατήρηση χωρίς τον παρατηρητή, επικοινωνία.

Η σκέψη ως λέξη εκφράζει και κατοχυρώνει με την γραφή το αποτέλεσμα της παρατήρησης, το συμπέρασμα, την γνώση

που γίνεται σκέψη και δράση. Είναι διαδικασία επικοινωνίας, είναι όργανο έκφρασης της νοημοσύνης.

Φυσικά χωρίς την σκέψη, την λέξη και την γραφή που εκφράζει την λογική, την πραγματικότητα, δε θα υπήρχε η γνώση, ο πολιτισμός, ούτε ο άνθρωπος, αλλά ούτε η βία και η βαρβαρότητα.

Στη φύση δεν υπάρχει βία, βαρβαρότητα γιατί δεν υπάρχει διαίρεση, δεν υπάρχει σκέψη. Έτσι η μέρα διαδέχεται την νύχτα, η πείνα τον κορεσμό, ο καρπός τον ανθό, το έμβρυο την ένωση του σπερματοζωαρίου με το ωάριο και τα διδυμα φωτόνια την συσσωμάτωση του ηλεκτρονίου με το ποζιτρόνιο. Και όλα αυτά δρουν ως δημιουργία, γέννηση και θάνατος, ως νόμος, είναι το ένα συνέχεια του άλλου, όχι αντίθετο στο άλλο. Δεν υπάρχει διαίρεση. Όταν δεν υπάρχει διαίρεση, δεν υπάρχει βία, ούτε παράλογο, αλλά δημιουργία, ελευθερία - τάξη. Η ελευθερία, η τάξη, είναι δράση της λογικής, της πραγματικότητας, της νοημοσύνης.

Η σκέψη διαιρεί την πραγματικότητα γιατί θέλει την ζωή και αρνείται το θάνατο, θέλει το ευχάριστο και αρνείται το δυσάρεστο, θέλει το θετικό και όχι το αρνητικό. Η σκέψη ως ιδέα, ως επιθυμία, ως εγώ, είναι το παράλογο γιατί όταν θέλει το ένα αρνείται το άλλο, αρνείται αυτό που είναι. Η άρνηση αυτού που είναι, είναι η διαίρεση, η βία, το παράλογο.

Το λογικό επομένως είναι ότι στη φύση δεν υπάρχει διαίρεση. Το παράλογο είναι η διαίρεση της ζωής και της δράσης ως αποτέλεσμα της σκέψης, Η διαίρεση όμως αυτή, είναι ψεύτικη, ψυχολογική, όχι πραγματική γιατί είναι αντίθετη στο φυσικό νόμο, την λογική, είναι το παράλογο. Η δράση μας επομένως με βάση την ιδέα, -όπως η ιδέα, της ελευθερίας, της πίστης, της δικαιοσύνης, της πατριδας, της φυλής, της ιδεολογίας- ως αποτέλεσμα της διαίρεσης είναι χωριστική, προκαλεί βία, είναι η δράση του παραλόγου, που όμως ο άνθρωπος θεωρεί λογική.

Η διαίρεση της δράσης μας με την σκέψη σε επιτυχία και αποτυχία, σε καλό και κακό, σε δίκαιο και άδικο, σε ωραίο και άσχημο, σε ευχαρίστηση και πόνο, σε λογικό και παράλογο, είναι ο παραλογισμός γιατί προκαλεί ανταγωνισμό, βία και φόβο.

Κατά συνέπεια όταν ο άνθρωπος δρα με βάση την ιδέα, δηλαδή όταν κάνει αυτό που θέλει, αυτό που τον ωφελεί, αυτό που πρέπει, αυτό που τον ευχαριστεί, όταν επιδιώκει το ιδανικό, το σκοπό, το λογικό, το ορθό, το δίκαιο, την επιτυχία, το αποτέλεσμα που είναι ο τρόπος ζωής μας είναι παράλογος και ας λείει ότι είναι λογικός. Η δράση μας με βάση την διαίρεση είναι ο παραλογισμός.

Έτσι όταν θέλεις να πετύχεις κάτι ή να γίνεις κάτι υπάρχει διαίρεση, σύγκρουση, βία, δρα το παράλογο, γιατί αρνείσαι το «πραγματικό» αυτό που είναι, αυτό που συμβαίνει. Η επιθυμία είναι άρνηση «αυτού που είναι», είναι η βία, το παράλογο. Η δράση μας ως αποτέλεσμα της επιθυμίας είναι το παράλογο.

Η υπαρξη, η πραγματικότητα, η δημιουργία είναι δράση της ανάγκης, του νόμου, της λογικής, η σκέψη ως επιθυμία, ως εγώ είναι το παράλογο. Γι'αυτό υπάρχει βία, φόβος και ατέλειωτος πόνος. Ακραία μορφή παραλογισμού είναι ο πόλεμος που σπέρνει τον όλεθρο, εξαντλώντας τα αποθέματα των οπλοστασίων των ισχυρών στα κορμιά των αδυνάτων. Αλλά και ο δαυλός της παραφροσύνης που κάνει στάχτη και αποκαΐδια, δάση, φυτά, ζώα και ανθρώπους. Η διαίρεση είναι το παράλογο. Ο άνθρωπος όμως την δράση αυτή, με βάση την διαίρεση, την θεωρεί λογική. Είναι παράλογος.

Όταν βλέπεις, όταν κατανοείς ότι είσαι παράλογος, είσαι λογικός. Η παρατήρηση χωρίς τον παρατηρητή είναι νοημοσύνη.

Ν.Ι. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Από το βιβλίο

“Η ζωή μας είναι ψεύτικη”

Περί Θεραπείας: Αγρο-Ομοιοπαθητική, Ομοιοπαθητική, Βελονισμός

Βιολογική και Συμβατική γεωργία
Αγρο-ομοιοπαθητική: Μια εναλλακτική λύση για την γεωργία.

Η συνήθης αντίληψη είναι ότι υπάρχουν μόνο δύο πλευρές, η «βιολογική» γεωργία και η «συμβατική» γεωργία, χωρίς κοινό έδαφος μεταξύ τους. Πολλές «βιολογικές» τροφές καλλιεργούνται με συμβατικές τεχνικές καλλιέργειας. Και πολλές «συμβατικές» καλλιέργειες επωφελούνται από πρακτικές που αναπτύσσονται από βιοκαλλιεργητές.

Η διαφορά μεταξύ τους

Με την πιο παραδοσιακή χρήση του όρου σχεδόν όλα τα τρόφιμα είναι βιολογικά. Βιολογικά κατ' αρχήν σημαίνει απλώς: «αυτά που σχετίζονται με ή που προέρχονται από ζωντανούς οργανισμούς».

Οι όροι «βιολογικές» και «συμβατικές» καλλιέργειες υποδηλώνουν ότι υπάρχουν μόνο δύο τρόποι να αυξηθεί η τροφή: ένας «καλός» τρόπος και ένας «κακός» τρόπος. Η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική.

Πολλές έρευνες και μελέτες έχουν γίνει για να συγκριθεί η συμβατική και η βιολογική γεωργία. Έχει διαπιστωθεί ότι οι οργανικές τεχνικές είναι λιγότερο επιβλαβείς από τις συμβατικές, επειδή μειώνουν τα επίπεδα βιοποικιλότητας λιγότερο από τα συμβατικά συστήματα. Επιπλέον κατανα-

λώνουν λιγότερη ενέργεια και παράγουν λιγότερα απόβλητα ανά μονάδα επιφάνειας.

Η φυσική γεωργία συνδέεται με τη γονιμότητα, τη βιολογική γεωργία, τη βιώσιμη γεωργία, την αγρο-οικολογία, τη γεωργοοδασοκομία και την οικολογική γεωργία αλλά πρέπει να διακρίνεται από τη βιοδυναμική γεωργία. Η φυσική γεωργία αναγνωρίζει τα εδάφη ως θεμελιώδες φυσικό περιουσιακό στοιχείο. Τα εδάφη θεωρούνται ότι αρχικά διαθέτουν φυσικές και χημικές ιδιότητες που τα καθιστούν ικανά να δημιουργούν και να υποστηρίζουν την αφθονία της ζωής. Η κατεργασία υποβαθμίζει την ευαίσθητη ισορροπία του εδάφους.

Η συμβατική γεωργία, γνωστή και ως βιομηχανική γεωργία, αναφέρεται σε συστήματα καλλιέργειας που περιλαμβάνουν τη χρήση συνθετικών χημικών λιπασμάτων, φυτοφαρμάκων, ζιζανιοκτόνων, γενετικά τροποποιημένων οργανισμών, συμπυκνωμένων ζωοτροφών, βαριάς άρδευσης, εντατικής καλλιέργειας ή συμπυκνωμένης μονοκαλλιέργειας. Τα συμβατικά συστήματα καλλιέργειας ποικίλλουν από αγρόκτημα σε αγρόκτημα και από χώρα σε χώρα.

Τα συστήματα βιολογικής καλλιέργειας βασίζονται στην εναλλαγή καλλιιεργειών, στις ζωικές και φυτικές κοπριές ως λιπάσματα και σε βιολογικούς ελέγχους κατά των παρασίτων αντί της χρήσης συνθετικών λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων, σε ρυθμιστές ανάπτυξης και πρόσθετα ζωοτροφών. Ορισμένες συμβατικές γεωργικές δραστηριότητες ενδέχεται να περιλαμβάνουν περιορισμένη πολυκαλλιέργεια ή κάποια μορφή ολοκληρωμένης

διαχείρισης επιβλαβών οργανισμών.

Η αγρο-ομοιοπαθητική είναι η φυσική εναλλακτική λύση για τα φυτά και τις καλλιέργειες καθώς είναι μη τοξική μέθοδος καλλιέργειας.

Η αγρο-ομοιοπαθητική είναι η επιστήμη που επιτρέπει να χειριστούμε τους εχθρούς και τις ασθένειες των καλλιεργειών συμπεριλαμβανομένων και των ζώων, σε αγροτικές συνθήκες, χωρίς εξελιγμένα εργαστήρια και χωρίς οικονομική εξάρτηση από ακριβά σκευάσματα. Το πιο σημαντικό είναι ότι επιτρέπει την παραγωγή υγιεινών τροφίμων που είναι σε αρμονία με τη φύση και τον άνθρωπο.

Η αγρο-ομοιοπαθητική αποκαθιστά την ισορροπία μεταξύ των οργανισμών, των βακτηριδίων, των ιών, των μυκήτων, των εντόμων, των πουλιών και των θηλαστικών που ζουν σε στενή επικοινωνία με τον άνθρωπο.

Αν μάθουμε να ενδιαφερόμαστε για τη γη, την υγεία και τη γονιμότητά της, πράγμα που η αγρο-ομοιοπαθητική μπορεί να το κάνει πολύ καλύτερα από εμάς, θα έχουν την ευκαιρία να ζήσουν οι άνθρωποι μια μακρά και υγιή ζωή.

Για να καταλάβουμε τη γεωργική ομοιοπαθητική πρέπει να πάμε πίσω στην εποχή του Ιπποκράτη και στη σχολή της Κω στον 4ο και 5ο αιώνα π.Χ. Ο Ιπποκράτης δημιούργησε τη θεωρία των χυμών, λαμβάνοντας υπ' όψη του τη διδασκαλία των τεσσάρων στοιχείων του Εμπεδοκλή, σύμφωνα με την οποία κάθε ένα από τα συστατικά στοιχεία του κόσμου δηλαδή το «πυρ», ο «αήρ», το «ύδωρ» και η «γη» έχουν ορισμένα βασικά χαρακτηριστικά. Ο Ιπποκράτης περιέγραψε την ισορροπία μεταξύ των

στοιχείων αυτών ως την υγιή κατάσταση ενώ την ανισορροπία την περιέγραψε ως ασθένεια.

Η χρήση της ομοιοπαθητικής στα φυτά εγγυάται μη τοξικότητα ενώ παράλληλα διασφαλίζει ότι τα φυτά δεν θα μολυνθούν. Η αγρο-ομοιοπαθητική μπορεί επίσης να αντιστρέψει τις βλάβες που υπάρχουν ήδη στο έδαφος λόγω της χρήσης λιπασμάτων ή φυτοφαρμάκων ή υπερβολικής αλατότητας. Επιπλέον εξασφαλίζει την κερδοφορία για τους αγρότες, οι οποίοι χρησιμοποιώντας αυτή τη μέθοδο μπορούν να είναι σίγουροι ότι δεν θα βλάψουν το έδαφος, τα φυτά αλλά ούτε και τον άνθρωπο.

Πρέπει να έχουμε υπ' όψη μας ότι μέσω της αγρο-ομοιοπαθητικής γίνεται:

- Έλεγχος των μολύνσεων στις καλλιέργειες
- Έλεγχος των ιογενών, βακτηριακών και μυκητικών ασθενειών
- Βελτίωση των συνθηκών ανάπτυξης των φυτών
- Βελτίωση της απορρόφησης των θρεπτικών συστατικών
- Βλάστηση των σπόρων

Το θεραπευτικό αποτέλεσμα οφείλεται τόσο στην αρχική ουσία του μητρικού βάμματος όσο και στη διαδικασία δυναμοποίησης. Η αρχική ουσία μπορεί να προέρχεται ακόμα και από την ίδια την ασθένεια του φυτού ή από τα έντομα που το έχουν προσβάλει.

Ένα σωστά επιλεγμένο ομοιοπαθητικό φάρμακο μπορεί να καταστήσει ένα φυτό ισχυρό και ικανό να παραγάγει πραγματικά θρεπτικά τρόφιμα.

Γκέκα Μαργαρίτα (ομοιοπαθητικός)

ΚΑΤΑΒΟΘΡΕΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΤΗΣ ΚΩΠΑΙΔΑΣ

Η ιστορία του τόπου μου δεν τελειώνει με την μικρή μου διαδρομή με τον φίλο μου Αριστείδη Κ. Κούρο στις καταβόθρες ανατολικά της Κωπαΐδας αλλά ούτε και από τις λίγες γραμμές που ακολουθούν και αφορούν τη περιήγηση. Είναι μία προσπάθεια που ευελπιστώ ότι θα δώσει ο έναυσμα και μια βάση για συνέχιση και ίσως ευαισθητοποίηση για την ανάδειξη της κρυμμένης μεριάς του «φεγγαριού».

Και αρχίζω:

Η Κωπαΐδα έχει έκταση διακοσίων πενήντα χιλιάδων στρεμμάτων και το όνομα της οφείλεται στην πόλη Κώπαι η οποία άνηκε στους Μινύες.

Η πιο μεγάλη φυσική καταβόθρα είναι στον Άγιο Γιάννη (Ν. Κοκκίνο) που μέσω αυτής τα νερά της λίμνης Κωπαΐδας που προέρχονται κυρίως από τις πηγές χαρίτων από αρχαιοτάτων χρόνων (Μινύες) οδηγούνται στα Σκορπόμερα, στον Ευβοϊκό κόλπο. Οι Μινύες λαός γεωργικός είχαν υποδούλωση στους Θηβαίους και ο μυθικός Ηρακλής για να τιμωρήσει τους Μινύες έφραξε την καταβόθρα με ξύλα και μαλλιά προβάτων με αποτέλεσμα να πλημμυρίσει και να γίνει πάλι λίμνη.

Η άλλη μεγάλη καταβόθρα είναι στο μαντρί του Σκούρα στην «Μπίνια» που οδηγεί τα νερά στην Λαρύμνα. Την εποχή του Μ. Αλέξανδρου ένας μηχανικός του ο Κράτης διάνοιξε αυτή την καταβόθρα η οποία έβγαине στα Γιαγκαΐικα στην θέση Κεφαλάρι και από εκεί στον όρμο Λάρυμνας Ευβοϊκός κόλπος. Πάνω από τη σήραγγα άνοιξε 16 τετράγωνα κάθετα φρεάτια μεγάλου βάθους και σε απόσταση το ένα από το άλλο περίπου 200 μέτρων. Το έργο αυτό για την εποχή του θεωρήθηκε μεγάλο και πολύ σημαντικό. Κλείνοντας θα ήθελα να σας πω ότι έφτασα σήμερα ως εδώ γιατί δεν μπορώ να ξεχάσω τα ευλογημένα χώματα της Κωπαΐδας τον ιδρώτα των αγροτών μετά την σπορά με το χέρι και την Συλλογή του βαμβακιού.

Βασίλης Νικ. Τράκος

Οι τελευταίες 3 απεικονίσεις προέρχονται από το βιβλίο του Εντ. Ντότγουελ: "Εικόνες της Ελλάδος", Λονδίνο 1819. Παραχώρηση βιβλίου από τον Κώστα Γ. Κούρο, Λάρυμνα.

Έκθεση της συντοπίτισσας εικαστικού Δήμητρας Γρίβα

Την πέμπτη 12 Απριλίου 2018 στην γκαλερί Art Zone 42 έγιναν με μεγάλη επιτυχία τα εγκαίνια της ατομικής έκθεσης της εικαστικού Δήμητρας Γρίβα.

Η θεματική έκθεση της Δήμητρας Γρίβα αναφερόταν στην απόλυτη συνένωση δύο ατόμων τόσο σε σωματικό όσο και σε νοητικό επίπεδο στο βαθμό που αυτή μπορεί να επιτευχθεί αφηφώντας τις απαιτήσεις και τα «πρέπει» της σύγχρονης κοινωνίας.

Έχοντας μεγαλώσει σε οικογενειακό περιβάλλον που εξειδικεύεται σε προϊόντα τσιμέντου, η καλλιτέχνης δημιουργεί τους χαρακτήρες της πάνω σε αυτό το υλικό. Ύστερα από αρκετά χρόνια ενασχόλησης με το λινό μουσαμά, η καλλιτέχνης κάνει προσμίξεις χρωμάτων στο υλικό του τσιμέντου, που ενώ σε πολλούς φαντάζει βαρύ και άκαμπτο, ουσιαστικά η ίδια διακρίνει μια πλαστικότητα από την αρχή της χύτευσής του μέχρι και το τελικό αποτέλεσμα. Πειραματιζόμενη με διάφορα μεγέθη και σχέδια, τα έργα της αναπνέουν και διατηρούνται τόσο σε εσωτερικό όσο και σε εξωτερικό περιβάλλον.

Η σειρά δημιουργιών της διαπραγματεύεται τη έννοια του έρωτα και του πάθους, καταρρίπτοντας τα όρια μεταξύ σωματικής και ψυχικής επικοινωνίας. Τα εμπόδια, οι συγκινήσεις, η προβολή συναισθημάτων, τόσο βασανιστικών όσο και απελευθερωτικών αντικατοπτρίζονται στις πρωτότυπες δημιουργίες της, οι οποίες προβάλλονται με απλές, σχηματικές μορφές, ενίοτε δυσδιάκριτες καθώς συχνά απεικονίζει δύο σώματα που καταλήγουν σε ένα κεφάλι, μέσα σε ένα έντονα χρωματικό περιβάλλον που, πολλές φορές, το ένα ρέει μέσα στο άλλο λες και έλκονται, ακριβώς όπως οι χαρακτήρες της.

ΛΑΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

**ΚΑΤΙ ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΚΑΛΑ ΜΕ ΤΟ
ΩΡΑΡΙΟ ΤΗΣ ΛΑΙΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΤΟΥ
ΜΑΡΤΙΝΟΥ
Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
ΟΥΤΕ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΚΤΗ,
ΟΥΤΕ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΤΕΙ**

Συνέχεια από τη σελίδα 1

τρέπεται την προηγούμενη αυτής εργάσιμη μέρα.

α) Ώρα προσέλευσης πωλητών (επαγγελματιών & Παραγωγών) 6:00-7:00

β) Ωράριο πώλησης των προϊόντων 7:30-13:00

γ) Ωράριο Αποχώρησης των πωλητών 13:00-13:30

δ) Απαγορεύεται η είσοδος οχημάτων των πωλητών στο χώρο λειτουργίας των Λαϊκών Αγορών και η εκφόρτωση των εργαλείων και προϊόντων πριν τις 6:00 καθώς και η παραμονή στους χώρους λειτουργίας των Λαϊκών αγορών μετά τις 13:30

ε) Απαγορεύεται αυστηρά η μεταφορά εργαλείων, πάγκων κι εμπορευμάτων στους χώρους των Λαϊκών αγορών, από την προηγούμενη μέρα.

Α.Κ. Κούρος

Κάθε φωτογραφία... χίλιες αναμνήσεις

**Ο Δήμαρχος του Δήμου
Λάρυμνας Σπύρος Γιάγκου.**
Το 1907 ο Δήμος Λάρυμνας
αριθμούσε 5309 κατοίκους.

Αικατερίνη Σπύρου Γιάγκου

Από αριστερά:
**Κλεάνθης Αλεξίου και
Κωνσταντίνος Γιάγκου**

**Δημήτριος Αρ.Κούρος,
Κωνσταντίνος Νικ.
Κωτσαλάς**

**Η παρέα του Κωνσταντίνου Νικ.Κωτσαλά
σε κάποια πρωτομαγιά στον ανεμόμυλο**

**Δεύτερος από αριστερά Κωνσταντίνος
Κυράνας και τέταρτος Κωνσταντίνος Νικ.
Κωτσαλάς οι υπόλοιποι άγνωστοι**

**Κωνσταντίνος Νικ.Κωτσαλάς οδηγός
στην ΛΑΡΚΟ**

Νηπιαγωγείο Μαρτίνου 1963

**Κωνσταντίνος Νικ.Κωτσαλάς,
Αικατερίνη Γιάγκου -Κωτσαλά**

ΠΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΙ ΤΗΝ ΕΣΚΟΤΩΣΕ - ΜΙΑ ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Παρουσίαση Παν. Γεωρ. Δημάκης
Υπεύθυνος ιστορικού αρχείου
Δήμου ΕΛΑΤΕΙΑΣ

Το τυφλόν πάθος της εκδικήσεως. Το καθαρό νερό. Λίμνη αίματος.

Η μητέρα και τα δύο έμβρυα.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ, Νοέμβριος (του ανταποκριτού μας)

Ίδουν λεπτομέρειαι του τυχερού κακουργήματος του διαπραχθέντος εις το τρίωρον απέχον εντεύθεν χωρίον Προσκυνά, όπερ τηλεγραφικώς ανήγγειλεν ήδη ο «Ρουμελιώτης».

Η γνωστή τοις πάσι Ασήμω θυγατήρ Αλεξίου εκ του χωρίου τούτου, εφόνευσε δι' όπλου γκρά την συγχωρίον της Δήμητραν σύζυγον Γ. Γιαννάρα δια τας εξής περιστάσεις. Η Ασήμω έτρεφε μίσος κατά του συζύγου της φονευθείσης Γεωρ. Γιαννάρο, καθόσον ούτος προς του πολέμου διετέλει εις σχέσεις μετ' αυτής ηρνήθη δε κατόπιν να την νυμφευθή. Η Ασήμω βαρέως φέρουσα την εγκατάλειψιν της απειπειράθη να τον φονεύση, αλλά δεν επέτυχε του σκοπού της. Έκτοτε η Ασήμω περιφέρετο τη δε κακείσε κακίας από χωρίον εις χωρίον και πόλεως εις πόλιν, εις άλλους εμπνέουσα τον οικίον και άλλως άλλων κινούσι την περιέργειαν δια την παραδοξότητα των τρόπων της συνεπεία της ατυχίας της.

Μέσα της όμως έβραζε το πάθος της εκδικήσεως είτε κατά του απίστου εραστον είτε κατά της νεαράς συζύγου του, ην ούτος ενυμφεύθη απαρνηθείς αυτήν.

Η Ασήμω προς εκπλήρωσιν του σκοπού της κατώρθωσε να προμηθευθή όπλον γκρα και φυσίγγια και εκαράδοκει την κατάλληλον στιγμήν δια να τα θέση εις ενεργική τα εγκληματικά της σχέδια, ένα καταλήξη εις τας φυλακάς, ως ισχυριζετο ως τόπον κατάλλον διαμονής της.

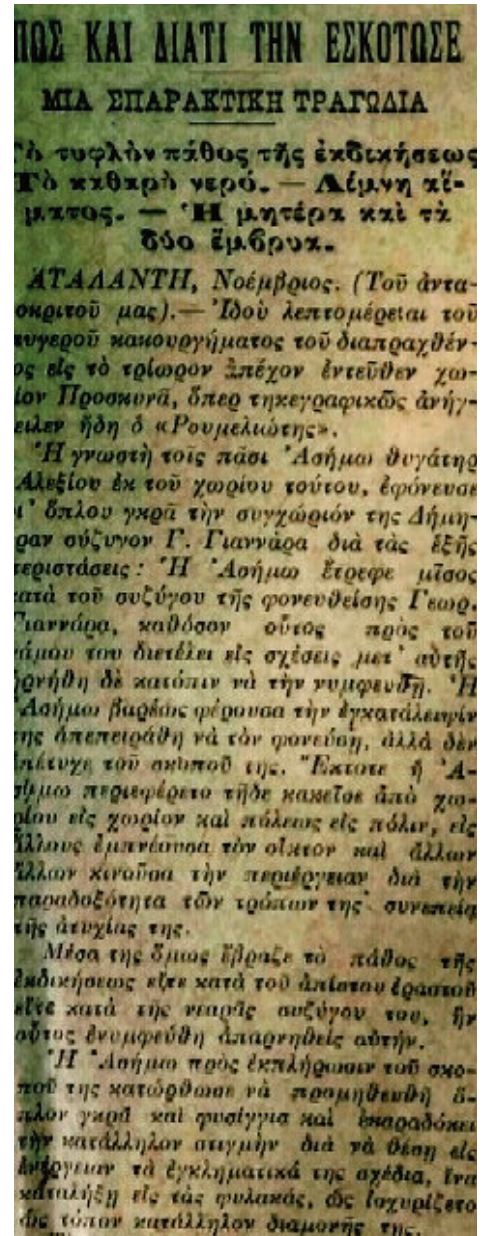
Την 24ην λοιπών λήξαντος και καιροφυλακτήσασα είδε την φονευθείσαν μεταβαίνοντας εις την Αλίμουεξώθεν του χωρίον Βρύσιν και την ηκολούθησεν αθέατος. Εν ω δε η δυστυχής Δήμητρα εκύπτεν ανύποπτος ίνα λάβη ύδωρ, η κακουργος Ασήμω εξ εγγυητάτης αποστάσεως και εκ των οπισθέν επιυροβόλησε κατ αυτής είδς δια του γκρά και αφατρας διεπέρασαν την κοιλίαν της Δήμητρας, ήτις σφαδάζουσα εσωριάσθη εις το ύδωρ, όπερ κατεβλήθη εις λίμνην αίματος. Ουδείς κατά δυστυχίαν παρέτυχαν ίνα παραλάβη οτ φτικώδες κακούργημα. Η Δήμητρα εξέπνευσεν μετ' ολίγην ώραν.

Εκ της γενομένης νεκροφίας προέκυψαν ότι η δύσμοιρος γυνή ήτο έγκυος εφερε δε εν τη διατρηθείση γαστρί δίδυμα έμβρυα απαραχθέντα και αυτά! Α τόσον άδικον και τραγικόν τέλος λα-

βούσα Δήμητρα ήτο νεώτατη μόλις δεκαοκταετής, θυγατήρ του εκ Τραγάνος εμπόρου κ. Μιχ. Μπουραντά και μήτηρ ενός θυγατρίου. Τρεις οικογένειαι ούτω εβυθίσθησαν εις άφατον πένθος εξ αυτής της καταστροφής.

Η φονεύς παρουσιασθείσα εις τον Αστυνομικόν Σταθμάρχην Μαρτίνου απεστάλη ενταύθα και εντεύθεν εις Λαμίαν, εις τας εκείσε πολυποθήτους δι' αυτήν φυλακάς έχει δε πλήρη ασυναίσθησίαν του εγκλήματός της.

Αλλά η κοινωνία, ήτις κατεταράχθη εκ του αποτροπαίου τούτου κακουργήματος ερωτά και δικαίως τας αρχάς, αφού επί τοσούτον χρόνον η φονεύς περιεφέρετο τήδε κακείσε αδέσποτος και απειλούσα να φονεύση, είχε δε προμηθευθή και όπλον όπερ ήτο γνωστόν εις πολλούς πως δεν ευρέθη ουδείς αρμόδιος ίνα προλάβη τον τριπλούν τούτον φόνον. Και έτσι η Ασήμω απολαμβάνουσα πλήρη ελευθερίαν έμεινε ανενόχλητος να εκτελέση το έγκλημα με όλην την ησυχίαν της και με επιτυχίαν εξησφαλισμένην, και η αδικοσκοτωμένη κυριολεκτικώς «πάει σαν το σκυλί στ' αμπέλι» πληρώσασα ξένας αμαρτίας. Των αρχών, αλλά και των οικείων των οικογενειών αδρανούντων, αφέθησαν τα πράγματα να βασίσωσι τον δρόμον των, και το μοιραίον επήλθεν αδυσώπητον, τρομερόν και ανεπανόρθωτον. Α.Ζ.Ο Λοκρός

ΣΤΟ ΛΙΚΝΟ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ: Γιατί οι Έλληνες;

Στο μηνιαίο περιοδικό ποικίλης ύλης «ΠΙΚ-ΝΙΚ» που κυκλοφορεί κάθε μήνα. Στο υπ' αριθ.364 τεύχος του μηνός Φεβρουαρίου 2018 και εκδότης του είναι ο κ. Φίλος Λάκης (τηλ. 210-95.92.914), στη σελίδα 64 δημοσιεύεται, το άρθρο με τίτλο.

Γεώργιος Α. Πούλιος
Επίτιμος Δικηγόρος
Δημοσιογράφος
Ενώσεως
Κυκλαδικού Τύπου

«ΣΤΟ ΛΙΚΝΟ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ: Γιατί Οι Έλληνες.»

της Καθηγήτριας των Αγγλικών, Άννας ΑΣΗΜΑΚΟ-ΠΟΥΛΟΥ, η οποία κοιμήθηκε πρόσφατα.

Μέσα στη μακρόχρονη επιστημονική δραστηριότητα και καριέρα μου, έχω διαβάσει πάρα πολλά κείμενα (για να μη πω και έχω γράψει) Κοινωνικού, Θρησκευτικού, Πολιτιστικού και Ελληνικού Περιχομένου. Τέτοιο κείμενο, σαν της Ασημακοπούλου, ίσως να μη έχει γραφτεί.

Η Πνευματική της μαχητική δραστηριότητα και διάθεση της Αείμνηστης Άννας Ασημακοπούλου, ίσως είναι ανεπανάληπτη. Για τους λόγους αυτούς τολμώ, κατά λέξη, την αναδημοσίευση του. Ευχαριστώ τη Διεύθυνση της Έγκριτης Εφημερίδας «ΠΡΟΟΔΟΣ» για τη δημοσίευση.

Αιωνία η μνήμη της Άννας Ασημακοπούλου. 23.2.2018

ΣΤΟ ΛΙΚΝΟ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Γιατί οι Έλληνες

Αν απορείτε ακόμα γιατί η διεθνής ορολογία βρίθει από ελληνικές λέξεις, η απάντηση είναι προφανής: επειδή

δεν υπήρξε τομέας της διανόησης, της επιστήμης και της τέχνης που να μην επινοήθηκε και να μη θεμελιώθηκε στην αρχαία Ελλάδα.

Τα πλούσια γεννήματα του ελληνικού πνεύματος πέρασαν στους άλλους λαούς μαζί με τα ελληνικά ονόματά τους. Δεν υπήρχαν άλλωστε ξένες λέξεις για να τα προσδιορίσουν. Η αρμονία έμεινε αρμονία επειδή κανείς άλλος δεν είχε συλλάβει μέχρι τότε ως ιδέα την αρμονία, κι επομένως δε θα είχε κανένα λόγο να ψάξει να βρει ένα όνομα για κάτι που γι' αυτόν ήταν ανύπαρκτο.

Από κει και πέρα τίθεται το εύλογο ερώτημα, γιατί από τους Έλληνες και γιατί στην Ελλάδα; Τι παραπάνω είχε αυτός ο λαός και γέννησε έναν υπέρλαμπρο πολιτισμό που κυριάρχησε και συνεχίζει να κυριαρχεί σ' όλη την οικουμένη; Γιατί στην ουσία, ο λεγόμενος «δυτικός» πολιτισμός που επιβλήθηκε βαθμιαία παντού, παρά τις διαφοροποιήσεις που υπέστη και υφίσταται στην πορεία της φυσιολογικής του εξέλιξης, δεν έπαψε να είναι ο ελληνικός πολιτισμός έτσι όπως γεννήθηκε και διαμορφώθηκε από τους αρχαίους Έλληνες. Γιατί λοιπόν από τους Έλληνες;

Δεν υποκρύπτεται καμιά ρατσιστική αιχμή σ' αυτό το ερώτημα. Όλοι οι λαοί στον κόσμο είναι ικανοί για μεγάλα επιτεύγματα. Όλοι οι άνθρωποι είναι εξίσου ευφυείς κι εξίσου επινοητικοί με τους άλλους. Όλοι γεννιούνται με το ίδιο δυναμικό.

Τίποτε παραπάνω δεν είχαν οι Έλληνες. Μερικοί ήταν έξυπνοι, άλλοι ίσα-

ίσα μέτριας ευφυΐας, κι αρκετοί χαζοί σαν βλήτα. Είχαν τα προτερήματά τους κι είχαν και πολλά ελαττώματα. Κοντολογίς, ήταν ένας λαός ακριβώς σαν όλους τους άλλους.

Είχαν όμως το μοναδικό πλεονέκτημα να ζουν σε μια γωνιά του πλανήτη που στην περίπτωση κάποιας ευτυχούς συγκυρίας θα μπορούσε να γίνει εφελτήριο για ένα τεράστιο άλμα προς τα μπρος. Αυτή η μοναδική περιοχή όπου ο ήλιος ήταν ο κανόνας κι η καταχνιά η εξαίρεση, περιέκλειε μικρά φιλικά πελάγη διάσπαρτα με κατοικήσιμα νησιά, απολάμβανε το πιο ισορροπημένο κλίμα στον πλανήτη και πρόσφερε μια γοητευτική ποικιλία τοπίου: επιβλητικά βουνά, πυκνά δάση, εύφορες κοιλάδες, γάργαρα ποτάμια, γόνιμες πεδιάδες, γελαστές παραλίες και ζεστά, πλούσια σε θαλάσσια ζωή νερά, όλα μαζί στριμωγμένα σ' ένα τόσο δα κομμάτι γης, και σε μεγέθη απόλυτα συμβατά με τα μέτρα του ανθρώπου.

Με δυο λόγια, το λίκνο των Ελλήνων ήταν αυτό που θα λέγαμε «μια χώρα ιδανικά φιλική για τον χρήστη».

Δε σε τρομάζει η Ελλάδα. Δε σε παγώνει εννιά μήνες το χρόνο, δε σε θάβει σε χιονοστιβάδες, δε σε κρατάει δέσμιο σε ομίχλες, δε σε ψήνει σε τροπικές θερμοκρασίες κι ούτε σε σάπιζει στις υγρασίες. Δεν απειλεί να σ' εξοντώσει με ξηρασίες, να σ' αφανίσει σε ερήμους ή να σε συντρίψει με τυφώνες. Στα τοπία της δε θα μπορούσαν ποτέ να καιροφυλακτούν εκδικητικές οντότητες, μοχθηρά τέρατα, υπερφυσικά στοιχεία κι απειλητικά φαντάσματα - μόνο πανέμορφοι ερωτιάρηδες θεοί και χαριτωμένες παιχνιδιάρες νύμφες.

Αυτή η χώρα του λαμπερού φωτός,

της γελαστής ομορφιάς και της γαλήνιας αρμονίας, συντέλεσε με το κάλλος και τη γλυκύτητά της στο να προκύψει εκείνη η απόλυτα αναγκαία ευτυχής συγκυρία: η ιδιάζουσα σχέση του Έλληνα με το θείο.

Η στιγμή που οι πρόγονοί μας έδωσαν ανθρώπινη μορφή κι ιδιοσυγκρασία στους θεούς τους, ήταν η στιγμή που καθόρισε την εξέλιξη του ανθρώπινου πολιτισμού πάνω στη γη. Γιατί από κει και πέρα οι Έλληνες, έχοντας ήδη καταστήσει τον θεόμορφο άνθρωπο όμοιο και ίσο με τους ανθρωπόμορφους θεούς, έγιναν ο πρώτος λαός με πραγματικά ελεύθερο πνεύμα.

Απαλλαγμένοι από θρησκοληψίες, δογματισμούς, μεταθανάτιες φοβίες και συμπλέγματα ενοχής κι υποταγής, βάλθηκαν να διερευνούν ελεύθερα το σύμπαν, τη φύση και τον άνθρωπο, και να ψάχνουν άφοβα για τις αιτίες των πραγμάτων.

Έτσι συνέβη και η αρμονία έμεινε αρμονία, όπως έμεινε κι η φιλοσοφία φιλοσοφία, τα μαθηματικά μαθηματικά, η αρχιτεκτονική αρχιτεκτονική, κι η μουσική μουσική για όλους.

Μικρή αναδρομή

Στην ευρύτερη γειτονιά των Ελλήνων είχαν ήδη ζήσει ή ζούσαν λαοί με οργανωμένες κοινωνίες και προχωρημένο επίπεδο εξέλιξης: Χαλδαίοι, Ασσύριοι, Βαβυλώνιοι, Φοίνικες, Αιγύπτιοι και άλλοι. Μέσα στις χιλιετίες, σ' ολόκληρη την περιοχή της Μεσογείου και χάρη στη ναυτιλία που αναθούσε πάντα σ' αυτή την ευλογημένη θάλασσα, γίνονταν εκτεταμένες πολιτιστικές ανταλλαγές, έτσι που αναπόφευκτα κάθε λαός να υιοθετεί στοιχεία απ' τους άλ-

Συνέχεια στη σελίδα 7

ΠΟΙΗΜΑΤΑ του παιδιάτρου - ποιητή Χρ. Μπώκου

“Μαρτίνο μου”

Μαρτίνο μου μικρό και γραφικό ,
κοντά σε κάμπους,θάλασσες,
στα πεύκα αγκαλιασμένο,
ωραίο χωριό,σε Αθήνα κοντινό.

Χωριό μου είναι πατρικό,δεν έζησα κοντά του,
σαν τον πατέρα μου, όταν ήτανε παιδί μικρό,
πήγαينا μόνο σε λίγες γιορτές,τα καλοκαίρια,
τα Χριστούγεννα και τις Αποκριές,
ψήναμε αρνάκια στην αυλή,
εκείνες τις αξέχαστες τις Πασχαλιές!

Πότε μπουμπούνιζαν οι ουρανοί,
από του Πάσχα τα πυροτεχνήματα,
πότε μυρίζαν οι καπνοί,
που ανέβαιναν στις εκκλησιές
και στα οικοδομήματα!

Είχε η Ανάσταση την κοσμοσυρροή,
του βαρελότου φόβο
και σφύριγμα του βεγγαλικού,
άστραφτε,έκαιγε ο ουρανός,
παιδιά,γυναίκες γύριζαν με το Άγιο Φως!

Μαρτίνο εσύ μισή πατρίδα μου,
ξανά λίγες φορές μπορώ να ξαναρθώ κοντά σου,
οι αναμνήσεις όμως μου ξανάρθαν όμορφα,
τον τρύγο που πατούσαμε στο πατητήρι,
τα αμπέλια που τρυγούσαμε
και τρώγαμε το ψωμοτύρι,
το λάδι,το κρασί,στο σπίτι του παππού,
οι κατσικούλες και τα γουρουνάκια
που κοιτούσαμε κάθε χρονιά σαν ήμασταν παιδάκια,
το τηγανόψωμο που έφτιαχνε μονάχη η γιαγιά,
καθόμαστε όλοι ,με αγάπη,
δίπλα στο τζάκι,στη ζεστή γωνιά!

Χρήστος Α. Μπώκος
Παιδίατρος

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΠΡΩΤΟΜΗΝΙΑ

"Μέρα Μαγιού
η πρώτη σήμερα,
λουλούδια γύρω μας
μοσχοβολούν,
στεφάνια γίνονται
στα χέρια όλων,
ομορφαίνουν
γυναικών, παιδιών
τις αγκαλιές,
που απλώνονται
απολαμβάνουν ξέγνοιαστα
τις εξοχές,
τα πάρκα, τις πλατείες
και τις ακρογιαλιές,
ωραία μέρα η Πρωτομαγιά,
δεν είναι αργία λένε
αλλά απεργία,
γιορτή για όλους
για μεγάλους,για παιδιά,
είναι ξεχωριστή,.
της Άνοιξης καρδιά!!"

ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

"Γιορτή της μάνας
κάθε χρόνο
έχουμε το Μάη,
μάνας, γιαγιάς,
γυναίκας που γεννάει
μια ψυχή και μια ζωή
στον κόσμο φέρνει
ένα θαύμα,
από τα σπλάχνα της
ένα μωρό, μετά παιδί,
τι θεία χάρη, τι χαρά,
μοναδική ευτυχία,
ευθύνη,
μα κιένας πόνος
κάποτε,
σαν αρρωσταίνει
ξενυχτά,
στην αγκαλιά της
κλείνει
όνειρα, αγάπη,
ελπίδα, θεία προσμονή
κορμί, καρδιά, μυαλό,
μεγάλο να γεννεί,
αγάπη σαν της μάνας
στο παιδί
άλλη στον κόσμο
δεν υπάρχει:
όποια κιαν
είναι η μάνα
όποιο κιαν είναι
το παιδί!"

PIERCING: ΕΝΑ ΕΠΙΚΥΝΔΥΝΟ ΚΟΣΜΗΜΑ ΣΤΗ ΣΤΟΜΑΤΙΚΗ ΚΟΙΛΟΤΗΤΑ

Κατερίνα Παπαγίκα
Χειρουργός
Οδοντίατρος

Ως piercing ορίζεται το τρύπημα του βλεννογόνου του στόματος, ή του δέρματος και η τοποθέτηση κοσμήματος στην κοιλότητα αυτή.

Τα τελευταία χρόνια στις δυτικές κοινωνίες συναντάμε όλο και πιο συχνά νέους και νέες που τρυπούν διάφορα σημεία του σώματός τους για να τοποθετήσουν κοσμήματα. Συνήθεις προτιμήσεις τους είναι τα αυτιά, η γλώσσα, τα χείλη, τα μάγουλα, τα φρύδια, αλλά και ο αφαλός. Είναι σημάδι ομορφιάς, υπέρβαση της φύσης ή πρόκληση; Είναι σημείο κοινωνικής διαφοροποίησης ή μόδα; Ίσως σε ένα βαθμό να συνυπάρχουν όλα αυτά.

Οι καταβολές αυτού του είδους διακόσμησης του σώματος εντοπίζονται ήδη από τους αρχαίους χρόνους. Οι Αιγύπτιοι θεωρούσαν το τρύπημα του δέρματος σύμβολο ευγένειας και αριστοκρατίας. Στη φυλή των Mayas το τρύπημα της γλώσσας αποτελούσε επίδειξη γενναιότητας. Οι Εσκιμώοι και οι Aleuts διατρυπούσαν τα χείλη των μικρών κοριτσιών ως ένα μέρος τελετουργικού εξαγνισμού και το κάτω χείλος των μικρών αγοριών ως ένδειξη μετάβασης στην εφηβεία. Ακόμη και σήμερα όμως οι παντρεμένοι άνδρες της φυλής των Suyu της Βραζιλίας τοποθετούν στο κάτω χείλος τους ένα ζωγραφισμένο ξύλινο δίσκο. Στη Νότια Ινδία διατρυπούν τη γλώσσα για να τηρήσουν όρκους σιωπής. Τέλος στην Αιθιοπία στη φυλή των Surma συνηθίζουν να φέρνουν μεγάλους πηλινούς δίσκους στο κάτω χείλος. Το βέβαιο είναι πως το piercing, η ένθεση δηλαδή κοσμημάτων στο δέρμα ή τους βλεννογόνους, δεν είναι άμοιρη συνεπειών για την υγεία.

ΤΟ ΕΝΔΟΣΤΟΜΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΟΜΑΤΙΚΟ PIERCING

Στην στοματική κοιλότητα εξέχουσα θέση για την τοποθέτηση κοσμημάτων κατέχουν η γλώσσα και το κάτω χείλος, ενώ piercing γίνεται και στο άνω χείλος, στο χαλινό της γλώσσας στα μάγουλα και τη σταφυλή. Οι λόγοι που οδηγούν στην επιλογή αυτής της παρέμβασης είναι κυρίως αισθητικοί και τάσεις της μόδας. Πιθανόν όμως να είναι και βαθύτεροι ψυχολογικοί λόγοι, όπως εκδήλωση αντίδρασης προς το κατεστημένο, αισθήματα αυτοτιμωρίας ή αυτοκαταστροφής, ή η προσπάθεια κατάταξης του ατόμου σε μια ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα.

Από τα όσα γνωρίζω δεν υπάρχει νομικό πλαίσιο που να καθορίζει από ποιούς και με ποιές προϋποθέσεις πρέπει να γίνεται το τρύπημα του δέρματος ή του βλεννογόνου. Άρα το μόνο που μπορούμε να πούμε είναι ότι όποιος ασχολείται με το αντικείμενο θα πρέπει να έχει κατάλληλη εκπαίδευση και γνώσεις ανατομίας της περιοχής, να διαθέτει ανάλογη ικανότητα και εμπειρία ώστε να αποφεύγει την κάκωση αγγείων, νεύρων, σιελογόνων αδένων, δοντιών κλπ. Επιβάλλεται η χρήση γαντιών, η σωστή αποστείρωση των εργαλείων των βελονών τρυπήματος καθώς και των κοσμημάτων. Με τον τρόπο αυτό μηδενίζεται ο κίνδυνος μόλυνσης και εξασφαλίζεται η υγεία του ατόμου. Καταλληλότερα κοσμήματα θεωρούνται αυτά από χρυσό 18 καρατίων, πλατίνα και τιτάνιο. Το ασημένιο κόσμημα δεν πρέπει να προτιμάται λόγω του ότι είναι πολύ μαλακό σαν μέταλλο. Η νέα αυτή τάση δεν στερείται συνεπειών, οι οποίες ποικίλουν από απλές ενοχλήσεις έως και καταστάσεις απειλητικές για τη ζωή. Ο κύριος κίνδυνος κατά το στάδιο του τρυπήματος είναι η αιμορραγία ιδίως στη γλώσσα που έχει πολλά αγγεία. Στις άμεσες επιπτώσεις αναφέρονται με μεγάλη συχνότητα η εμφάνιση πόνου και διόγκωση της περιοχής που όμως υποχωρούν συνήθως μετά μια εβδομάδα. Ενδέχεται όμως να προκληθεί μόλυνση που επιδεινώνεται σε περιπτώσεις κακής στοματικής υγιεινής και εάν δεν αντιμετωπιστεί έγκαιρα μπορεί να εξελιχθεί σε απόστημα. Έχουν ακόμη περιγραφεί δυσκολία στη μάσηση, τη κατάποση της τροφής, την ομιλία, υπερέκκριση σάλιου και δημιουργία γαλβανικού ρεύματος από τη διαφορετική φύση των μετάλλων στην περίπτωση που συνυπάρχουν εκτεταμένες αποκαταστάσεις από αμάλαμα ή προσθετικές εργασίες. Επιπρόσθετα αναφέρονται αλλαγή της γεύσης η οποία γίνεται πιο μεταλλική, η κατάποση τμήματος ή και ολόκληρου του κοσμήματος καταλήγοντας στο γαστρεντερικό σωλήνα ή ακόμα χειρότερα στον αναπνευστικό σωλήνα φράζοντας τον αεραγωγό. Λιγότερο συχνές είναι οι κακώσεις νεύρων στην περιοχή του τρυπήματος και η εμφάνιση μούδιασματος ή παραισθησίας. Αν το άτομο που θα δεχθεί το κόσμημα είναι αλλεργικό στο νικέλιο δεν θα πρέπει να τοποθετήσει κόσμημα από το μέταλλο αυτό. Έχουν επίσης παρατηρηθεί κατάγματα ή ρωγμές στα δόντια όταν το κόσμημα έχει τοποθετηθεί στην κορυφή της γλώσσας, λόγω της έντονης κινητικότητάς της. Ακόμη έχουν περιγραφεί κακώσεις στο στοματικό βλεννογόνο, εμφάνιση ελκώσεων στα ούλα, φλεγμονή, τραυματισμός και υφίξηση αυτών. Στην βιβλιογραφία υπάρχουν πολλές αναφορές για σοβαρές επιπτώσεις που απειλούν ακόμη και τη ζωή του ατόμου από υποτασική καταπληξία, μέχρι και απόστημα του εγκεφάλου. Από τις λοιμώξεις συχνότερα έχει περιγραφεί η Λουδοβίκειος κυνάγχη. Μετά το τρύπημα του κοσμήματος έχουν αναφερθεί περιπτώσεις τετάνου, φυματίωσης, περικαρδίτιδας, ενδοκαρδίτιδας κ.α.

Το piercing δεν πρόκειται για μια αθώα τάση, αλλά για μια συνήθεια με δυσμενείς επιπτώσεις στην στοματική κοιλότητα και πιθανόν ευρύτερα στον οργανισμό. Ο οδοντίατρος οφείλει να ενημερώσει το άτομο που φέρει ενδοστοματικό ή περιστοματικό piercing για τις δυσάρεστες συνέπειες στους οδοντικούς και περιοδοντικούς ιστούς στις οποίες μπορεί να οδηγήσει η επί μακρόν παραμονή του καθώς και τους πιθανούς κινδύνους για την γενικότερη υγεία του.

ΣΤΟ ΛΙΚΝΟ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ: Γιατί οι Έλληνες;

Συνέχεια από τη σελίδα 6

λους.
Τέτοια στοιχεία έπαιρναν συνεχώς κι οι Έλληνες. Δεν τα υιοθετούσαν όμως άκριτα· τα επεξεργάζονταν και τα μετουσίωναν έτσι ώστε να μπορέσουν να τα εντάξουν στη δική τους κοσμο-αντίληψη, σύμφωνα μ' αυτό που αποτέλεσε το χαρακτηριστικό γνώρισμά τους: την ελεύθερη, διερευνητική και συχνά εντελώς ανατρεπτική σκέψη. Έτσι, από ένα σημείο της προϊστορίας και πέρα βλέπουμε να διαμορφώνονται βαθμιαία στον ελλαδικό χώρο οι συνθήκες που έμελλε να οδηγήσουν στην πολιτιστική έκρηξη - μια έκρηξη που άρχισε να εκδηλώνεται κατά τους προκλασικούς χρόνους και κορυφώθηκε κατά τους κλασικούς, οδηγώντας την ανθρώπινη ανέλιξη σε μια έξαρση που έκτοτε η ανθρωπότητα δεν μπόηρεσε να την προσεγγίσει ποτέ ξανά. Αναλογιστείτε λίγο αυτό το ανεπανάληπτο θαύμα: μετά τις ατέλειωτες χιλιετίες όπου ο άνθρωπος πάσχιζε να κερδίσει ψηφίδα-ψηφίδα το δικαίωμά του στην επιβίωση και στην ανθρώπινη υπόσταση, άρκεσαν ελάχιστοι αιώνες για να γεννηθεί και να φτάσει στο απόγειό του αυτό που εκλαμβάνουμε έκτοτε ως ιδανικό πολιτισμό. Όλα του τα συστατικά φύτρωσαν, άνθισαν κι ωρίμασαν σ' εκείνη την πρωτοφανή πολιτισμική φρενίτιδα που άλλαξε ριζικά τον κόσμο. Κι αν κάποτε φάνηκε σαν να είχε σβήσει οριστικά μέσα στον ζόφο των Σκοτεινών Αιώνων, ο ελληνικός πολιτισμός διέθετε τόση δύναμη, που μπόρεσε να αναστηθεί θριαμβευτικά και να επιστρέψει πάλι ως Αναγέννηση.

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΣΤΟΝ Ι.Ν.ΑΓ.ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΑΧΑΡΝΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΚΗ ΛΙΛΙΟΠΟΥΛΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑΣ ΔΑΡΡΑ

Πραγματοποιήθηκε η Βυζαντινή Πασχαλινή Δραματουργία "Ο Ωραίος κάλλι..." με την 40μελή χορωδία των "ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΥΜΝΩΔΩΝ" σε Διεύθυνση-Διδασκαλία του Πρωτοψάλτου Άκη Ν. Λιλιόπουλου και το έργο

της Γαρυφαλλιάς Δάρρα, σε αφήγηση του ηθοποιού Αλέξανδρου Ζαχαρέα και της συγγραφέως Γαρυφαλλιάς Δάρρα, στον Ι.Ν. Αγίου Ελευθερίου οδού Αχαρνών, όπου εκατοντάδες κόσμου παρευρέθηκε από νωρίς για να καταλάβει μια θέση στο Ναό.

Την εκδήλωση ξεκίνησε η παρουσιάστρια θεατρολόγος και σκηνοθέτρια κ. Βαρβάρα Νταλιάνη, που αφού καλωσόρισε τους επισήμους τον Εκπρόσωπο του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, Πανοσιολογιότατο Αρχιμανδρίτη π. Θεολόγο Αλεξανδράκη, τον Προϊστάμενο του Ι.Ν. Αγίου Ελευθερίου και Αρχιερατικό Επίτροπο π. Κωνσταντίνο Παναγιωτόπουλο, τον π. εφημέριο Αιδεσιμολογιότατο π. Θεμιστοκλή Χριστοδούλου, τους εφημέριους του Ναού, τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας Ιεροψαλτών Ελλάδος κ. Κωνσταντίνο Πολίτη, τον Αξιότιμο Πρύτανη και Βουλευτή Αθηνών της ΝΔ κ. Θεόδωρο Φορτσάκη, και τον Πρόεδρο του Συλλόγου των εν Αθήναις και Απανταχού Μαρτιναίων «ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ» κ. Αριστείδη Κούρο.

Στις μονοφωνίες συμμετείχαν ο Υμνωδός της Μ.ΤΧΕ κ. Χάρης Νταραβάνογλου, ο καλλιτέχνης και ψάλτης κ. Ηλίας Κλωναρίδης, ο Πρωτοψάλτης κ. Πέτρος Πάτρας, ο Πρωτοψάλτης κ. Ηλίας Γιουρούκος και ο οικοδεσπότης Πρωτοψάλτης του Αγίου Ελευθερίου και Καθηγητής της Βυζαντινής Μουσικής κ. Χάρης Συμεωνίδης.

Συμμετείχαν επίσης τα μικρά ψαλτάκια Νίκος Λιλιόπουλος, Αθανάσιος Λιλιόπουλος, Άγγελος Ουγκουρεάνου και Γιώργος Ξυδάτος, μαθητές του

Μουσικού Γυμνασίου Αθηνών, ερμηνεύοντας βυζαντινούς ύμνους της Μ. Εβδομάδος

Στην Βυζαντινή χορωδία συμμετείχαν Πρωτοψάλτες –Λαμπαδάριοι και Ιεροψάλτες των Αθηνών: Ζαχαρίας Κοντοφρύδης, Νικόλαος Καραχάλης, Βασίλειος Λιλιόπουλος, Δημήτρης Λιλιόπουλος, Δημήτρης Τσακμακάς, Δημήτρης Τσιπάς, Γεώργιος Λιλιόπουλος, Θέμης Μαραιδώνης, Δημήτρης Κάρμας, Κωνσταντίνος Κουλουρίδης, Εμμανουήλ Λιλιόπουλος, Σωτήρης Λώλος, Φώτης Κατσικαρέλης, Χρήστος Βλάσης, Θεόδωρος Μικρόπουλος, Σωτήρης Κυριαζίδης και Σωτήρης Χρυσόχοου, Δημήτρης Θεολογίτης, Δημήτρης Καλαιτζάκης, Παναγιώτης Ρουστέμης, Δημήτρης Τσακαλής, Σωτήρης Κυριαζίδης, Γεώργιος Φρατζής, Σταμάτης Συριγιάν, Γεράσιμος Συριγιάν, Γεράσιμος Παπαδάτος, Αναστάσιος Αναστασίου, Αλέξης Νικολουτσόπουλος, Ευθύμης Πετράκος, Αναστάσιος Μωραγιάννης, Παναγιώτης Μαρσέλος, Αριστείδης Σαββόπουλος, Νίκος Σιουμάλας, και ο Πρόεδρος της ΟΜΣΙΕ Κωνσταντίνος Πολίτης. Χοράρχης: Άκης Ν. Λιλιόπουλος

Στο τέλος απηύθυνε χαιρετισμό ο εκπρόσωπος του Μακαριωτάτου Αθηνών, Πανοσιολογιότατος Αρχιμανδρίτης π. Θεολόγος Αλεξανδράκης, Διευθυντής του Ιδρύματος Ποιμαντικής Επιμόρφωσης της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, τονίζοντας την αναγκαιότητα των νέων να στρέφονται προς την παραδοσιακή μας μουσική και ιδίως την Βυζαντινή Μουσική. Ευχαρίστησε όλους τους χορωδούς και ιδίως τον Χοράρχη και Καθηγητή Άκη Ν. Λιλιόπουλου για το τεράστιο έργο που επιτελεί με τους μαθητές του εις την Ιερά Αρχιεπισκοπή. Διαβίβασε τις ευλογίες και τον χαιρετισμό του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Ιερωνύμου και ευχήθηκε σε όλους Καλή Εβδομάδα των Παθών και Καλή Ανάσταση.

η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ των ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΥΜΝΩΔΩΝ πραγματοποιήθηκε υπό την Αιγίδα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, του Δήμου Αθηναίων και της Ομοσπονδίας Ιεροψαλτών Ελλάδος.

Για τη Γκόλφω

Συνέχεια από τη σελίδα 2

ώθουμε πόσο μικροί είμαστε.

Θα μας μείνει το «έξω καρδιά» που ήσουν, η στωϊκότητα που είχες στο να ξεπερνάς τα δύσκολα, που αυτά και αν ήταν δύσκολα από όλες τις πλευρές, βουνά ολόκληρα. Αρκεί να είμαστε καλά, έλεγες και αυτό θα περάσει, θα το σκαπετίσουμε.

Αλλά και το τραγούδι σου, αργόσυρτο και παραπονιάρικο, της τάβλας, τις περισσότερες φορές, μα και τα στιχάκια που θυμώσουν ή και που έφτιαχνες. Έτσι, μια μέρα πριν φύγεις, μας είπες για την Ελένη:

Ελένη εδώ, Ελένη εκεί
Ελένη στο πηγάδι
Βγάζει νερό και πλένεται
Και βάζει κοκκινάδι

Θα μας λείψει η ντομπροσύνη που είχες, μα και η γενναιοδωρία σου, «Το πράμα να το δίνεται και ας το πετάξει ο άλλος μετά...»

Μόνο ρε μάνα δε θα ξεχάσω τα κρύα χέρια σου, που τα έπιασα προχτές. Δεν ήταν κρύα, ήταν ένα άλλο είδος κρύου. Ήταν το κρύο του άλλου κόσμου όχι του τουνου.

Αυτά τα χέρια τα κρύα, που τόσα έκαναν και τόσο πάσχισαν, που έραβαν, που γάζωναν, που δούλευαν με τέχνη τη σαίτα, που ύφαιναν, που καθάριζαν, που έπλεναν, που ζύμωναν που άναβαν τη φωτιά, που έκοβαν τα ξύλα με την κοσώρα για να χωράνε στο τζάκι, αλλά και που χαϊδεύαν, σπάνια όμως, αρβανίτικο νταμάρι βλέπεις όπου τα πολλά-πολλά δε χωράνε, που έφερναν τα πάνω-κάτω, που ανακάτευαν όλο τον κόσμο, που ήσαν όμως πάντα ζεστά

αν με τα χρόνια ήσαν μισερά και μόνιμα ροζιασμένα με κάτι σκληράδια τόπους-τόπους να, με τόσα που τράβηξαν, με τόσα που έκαναν, με τόσα που έφτιαξαν.

Αυτά τα χέρια είναι τώρα κρύα και δεν θα είναι πια ζεστά.

Αυτό είναι που δεν αντέχεται, όπως δεν αντέχεται και ο αποχαιρετισμός ο ύστατος αποχαιρετισμός, δηλαδή το «δεύτε τελευταίον ασπασμόν...»

Αλλά ποιος ξέρει, κάποια στιγμή θα ξαναβρεθούμε σε έναν άλλο κόσμο, που δεν θα έχει αποχαιρετισμούς και γύρισμα της πλάτης...

Αίντε Γκόλφω, Καλό σου ταξίδι...

...Και να μαζέψεις τους γείτονες και τις γειτόνισσες που έφυγαν πρόωρα και αναπάντεχα και μας γέμισαν πίκρα αβάσταχτη τα τελευταία χρόνια και ρήμαξε η γειτονιά. Το παλληκαρόπουλο το Στάθη, που το μεγαλώσαμε σε μια πόρτα και έφυγε στα 42 του χρόνια, το Γκίκα, τη γειτόνισσα την Αγγελική, αυτό το όμορφο κορίτσι, που μας άφησε στα 45 της χρόνια αλλά και τον Τάκη της Ζαφείρως, το Νίκο τον Κόλλια αλλά και τους γείτονες από τον παλιό μαχαλά, την Κατίνα, το Γιώργη που θα τον έχεις και τώρα γείτονα αφού τα νέα «σπίτια σας» είναι δίπλα-δίπλα. Να τους μαζέψεις και να τους προστατεύεις με τον τρόπο που εσύ ξέρεις.

Πάντως δεν θα είσαι μόνη, θα βρεις ακόμα πολλούς, το θείο Παναγιώτη, τη θεία Θανάσια, το μπάρμπα Σωτήρη και τη θεία Αντιγόνη, τους μπαρμπάδες αλλά και τους γονείς σου, δε θα είσαι μόνη, εμείς φτωχήναμε και μείναμε μόνοι...

Πάντως αν ο Νίκος ο άντρας σου βάλει τις φωνές ότι, άργησες πολύ να πας να τον βρεις, χρόνια ολόκληρα δηλαδή, άστονε μην τον ακούσεις, έτσι έκανε, οι φωνές ήταν το χούϊ του.

Αίντε Γκόλφω, αίντε μάνα, καλό σου ταξίδι...

Μόνο ρε μάνα, βρες τρόπο να ζεστάνεις τα κρύα χέρια μόνη σου, γιατί εγώ δεν μπορώ να σου τα ζεστάνω...

Μαρτίνο, Πέμπτη 14 Μαρτίου 2018, 11:30 π.μ
Δημήτρης Δήμου